

Tyske maskinbyggere i VDMA: Der er kredse i EU, der er lige så dårlige som USA's Kongres

5. aug., 2017 – Under en baggrundsdiskussion om anti-sanktionserklæringen, som de tyske maskinarbejdere i den Tyske Værktøjsindustri-sammenslutning (VDMA) udstedte den 3. aug., sagde en kilde i organisationen, at det er én ting at trække strengen imod den amerikanske Kongres' planer; men det er lige så vigtigt, også at trække strengen i selve Europa imod kredse her, der sandsynligvis vil forsøge at gøre det samme som Kongressen. Kilden ville ikke specificere, hvilke »kredse«, han refererede til, men sagde, VDMA opfordrer den tyske regering til også at stå fast over for disse interne EU-brushoveder.

To af disse, der kunne være blevet nævnt, hvis omtalte kilde havde villet det, gik faktisk selv offentligt ud: I en noget primitiv propagandaartikel imod Putin og Ruslands Gazprom, citerede Tysklands førende massetabloid *Bildzeitung* medlem af Forbundsdagen, Michael Fuchs (CDU) for at sige, »de tidligere sanktioner mod Rusland havde ingen virkning. Det er grunden til, at de nye, amerikanske sanktioner er fornuftige. Jeg er imod Nordstream 2. Allerede nu importerer vi for meget naturgas fra Rusland – mere end 35 %. Vi bør importere mere fra andre lande«. Og medlem af EU-parlamentet, Elmer Brok (CDU), sagde til *Bildzeitung*, at han er modstander af USA's sanktioner, men desuagtet, »så er Nordstream 2 et rent strategisk projekt fra den russiske stats side for at lægge pres på Polen og Ukraine gennem råmateriale-bojkotter«. Nordstream-gasledningen var ikke til nogen fordel for Europa og Tyskland, hævdede Brok. Broks ekstreme russofobi var allerede synlig under Euromaidan i Kiev i slutningen af

2013/begyndelsen af 2014, og som han helhjertet gik ind for.

VDMA-kilden sagde også, i øvrigt, at den virkeligt svage flanke i Tyskland og Europa er bankerne: Som det ses i tilfældet Iran, så udsteder de ikke kredit af frygt for selv at blive mål for sanktioner. Allerede ingen penge til forretninger med Iran, og ingen penge til forretninger med Rusland som den nye trussel.

Den Europæiske Union udvider sanktioner mod Rusland

4. aug., 2017 – I dag udvidede den Europæiske Union sanktioner mod Rusland og føjede endnu 3 personer og 3 selskaber til listen over dem, der allerede er underlagt restriktive forholdsregler pga. deres involvering i overførsel af Siemens Selskabets gasturbiner til Krim.

De tre personer er Ruslands viceenergiminister Andrei Cherezov, departementschef i Energiministeriet Evgeny Grabchak og direktør for Technopromexport, Sergei Topor-Gilka. Technopromexport og Ineravtomatika er to af de selskaber, der er føjet til listen.

En EU-erklæring, udstedt i dag, fremfører, at »etablering af en uafhængig energiforsyning til Krim og Sevastopol støtter deres separation fra Ukraine og underminerer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed. Gasturbiner er et vigtigt element i udvikling af nye kraftværker«.

Ifølge RT, responderede Ruslands Udenrigsministerium til de nye sanktioner og kaldte dem »uvenlige og uberettigede«, og de

forbeholdt sig ret til at indføre gengældelsesaktioner samtidig med at understrege, at Rusland stadig søger at opretholde økonomisk samarbejde med EU og med Tyskland.

»Vi er skuffede over politiseringen af spørgsmålet, der er blevet reduceret til det absurde«, lød erklæringen. Den fremførte, at en »løs fortolkning« af sanktionspolitikken, benyttet af den tyske regering, der krævede indførelse af nye sanktioner, »er i direkte modstrid med både folkeretten og princippet for internationale relationer«. Den kom desuden med advarslen, »ansvaret for alle eventuelle økonomiske omkostninger, der afholdes af Siemens og andre tyske selskaber, der arbejder i Rusland, til fulde falder på EU, såvel som på den tyske regering«.

Foto: En turbine i Siemens Gasturbinefabrikken i Berlin, Tyskland, 2. marts, 2017.

Det er et internationalt anliggende at stoppe kuppet imod Trump. LaRouche PAC Internationale Webcast, 4. august, 2017

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den

fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning.

Download (PDF, Unknown)

Jason Ross: Godaften. Det er fredag, 4. august, 2017. Jeg er aftenens vært, og vi er meget glade for at have med os i studiet som vores særlige gæst, Helga Zepp-LaRouche via video fra Tyskland. Godaften, Helga.

Helga Zepp-LaRouche: Godaften, hvordan går det?

Ross: Fint! Som en lille indledning til aftenens show, før vi hører fra Helga, så så vi i denne uge, at Donald Trump underskrev loven om sanktioner, der blev vedtaget af Huset og Senatet – HR 3364 – der indfører sanktioner mod Iran, Nordkorea og Rusland. En del af loven hævder som selvfølgelig, at Rusland blandede sig i det amerikanske valg; en del af loven siger, at USA aldrig vil anerkende Krim som en del af Rusland; og loven binder præsidentens hænder på mange måder mht. sanktioner mod Rusland og mange diplomatiske prioriteringer, diplomatiske krav, der er vedtaget af Huset og Senatet snarere end gennem den udøvende gren (præsidenten). Donald Trump underskrev i denne uge loven og udstedte en erklæring i forbindelse med underskrivelsen, mht. de dele af loven, han finder forfatningsstridige. I går tweetede Trump, at »Vores relation med Rusland er på det laveste og farligste

punkt nogensinde. Et meget farligt lavpunkt. Det kan I takke Kongressen for«, siger han.

Rusland responderede ved at kræve udvisning af et vist antal amerikanske diplomater ned til samme niveau som russiske diplomater i USA; noget lignende det, præsident Obama gjorde med russiske diplomater og russisk diplomatejendom, osv. Det betyder overordnet set, at det virkelig øger presset på de amerikansk-russiske relationer og gør det meget vanskeligt for Trump at gennemføre ét af sine kampagneløfter, som var en potentiel opnåelse af detente med Rusland. Med hans berømte ord, »Det er ikke dårligt at komme godt ud af det med Rusland; det er en god ting.«

Jeg vil gerne have Helga på nu for at tale om vores syn på dette. Jeg ved, din mand, Lyndon LaRouche, har sagt, at, hvis dette kup mod Trump lykkes, så vil det virkelig lægge truslen om atomkrig op på bordet. Hvad er din mening om situationen?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning. Jeg vil tro, at alle amerikanske patrioter, der elsker Amerika – og jeg ved, at det amerikanske folk generelt er meget patriotisk – de må forstå dette moment. For, dette kan ikke være tilfældet, og forblive

ignoreret. Dette har så mange implikationer.

Min mand, Lyndon LaRouche, sagde, at, hvis dette består, er vi tilbage til en umiddelbart overhængende konfrontation med Rusland – og også Kina – som vi var under Obama-administrationen og de neokonservatives kontrol; som har kontrolleret USA's politik under to embedsperioder under George W. Bush, og to perioder under Obama. Det var disse neokonservative, der var fuldstændig oprørt over, at en systemisk 'outsider', eller en person, der ikke tilhørte systemet – som Donald Trump – vandt valget. Jeg husker klart, at, den 21. januar, havde den britiske avis *The Spectator* allerede en overskrift, der lød, at det blot var et spørgsmål om tid, før man ville få Trump ud af embedet gennem impeachment (rigsretssag), gennem et kup, eller gennem politisk mord! Processen frem mod impeachment er helt i gang, som I ved. Det er netop blevet offentliggjort, at Robert Mueller, den særlige rådgiver, allerede har en 'grand jury' (juridisk enhed, der kan undersøge og afgøre, om der er belæg for at anlægge en strafferetssag, -red.), der angiveligt skulle være hemmelig; men der har igen været et læk til *The Guardian* og andre medier. Så formålet med dette er tydeligvis at fremme en eller anden historie, der viser bånd fra Trump eller hans team til Rusland.

Lad mig understrege dette helt klart. Sandheden om dette her skal ud. Det er rent historisk af den allerstørste betydning, at VIPS-organisationen – *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* – tidligere højtplacerede efterretningsfolk fra diverse amerikanske efterretningsorganisationer, for omkring en uge siden sendte et memorandum til præsident Trump; hvori de fastslog, baseret på deres indiskutable ekspertise og kriminaltekniske beviser, at der ikke fandt nogen russisk hacking sted. I stedet var der tale om et insider-læk; der var nogen, der simpelt hen downloadede data fra DNC-computerne, og som dernæst maskerede det hele, som om det var blevet udført af russerne. At efterforske dette og diskutere disse

resultater fra VIPS-memoet, er den vigtigste måde, hvorpå dette kup kan køres af sporet. Heldigvis har ét af de kongresmedlemmer, der var modig nok til at stemme imod denne uhyrlighed – Dana Rohrbacher – allerede kommenteret VIPS-memoet. Jeg mener, at vi må mobilisere den amerikanske befolkning til at kræve, at Kongressen indbyder VIPS-repræsentanterne til at aflægge forklaring, til at fremlægge deres beviser, og ligeledes bestræbelserne fra sådanne personer som kongresmedlem Nunes, der efterforsker, hvem det var, der afslørede dette, hvem, der lakkede. Og ligeledes senator Grassleys bestræbelser for at gøre det samme; det må støttes. Derudover mener jeg generelt, at denne Kongres fuldstændig har bragt sig selv i miskredit. Kongressens anerkendelses-rate er lige nu, iflg. de seneste opinionsmålinger, kun 10 %; det er ligeledes et historisk lavpunkt, mener jeg.

Men jeg mener, det nu afhænger af det amerikanske folk; og man bør finde alle mulige organisationer og institutioner, der repræsenterer folket, og som støtter præsident Trump. Retfærdigheden må ske fyldest; de, der lakkede, må gøres til genstand for efterforskning; og sandheden må genoprettes. Dette er af den største, strategiske betydning. Dette er ikke blot en intern, amerikansk affære; jeg mener, at russernes karakteristik, at dette er en intern kamp, ikke er korrekt. Jeg mener, at dette er noget langt mere dystert. Den tidligere våbeninspektør i Irak, Scott Ritter, som var våbeninspektør under Irakkrigen, kom med en dybtgående karakteristik. Han sagde, den kendsgerning, at der var denne totale enstemmighed i de amerikanske medier, FBI, andre amerikanske efterretningstjenester og næsten enstemmighed i begge Kongreshuse; hvordan får man en sådan fuldstændig – i Tyskland ville man sige »Gleichschaltung«, ensretning – hvordan får man et sådant enstemmigt kor? Scott Ritter peger på spørgsmålet om, at dette peger på en langt mere generel sammensværgelse, der finder sted i det amerikanske samfund. Jeg ved, at folk normalt bliver meget enerverede, når man nævner ordet

»sammensværgelse«, men jeg mener ikke, der findes andre ord, der kan karakterisere det, der foregår. Man har det, folk nu om dage kalder »deep state«, og som forsøger at omstøde valget af en amerikansk præsident; og så har man briternes rolle i alt dette her. Jeg mener, at der er en indsats fra Det britiske Imperiums side, efter en genetablering af kontrollen over amerikanske institutioner, for at gå tilbage til det, vi engang havde med de neokonservative i 1992 – Wolfowitz-doktrinen; og som var ideen om, at USA aldrig skulle give noget andet land eller nogen anden gruppe af lande lov til at overgå USA's militærpolitiske eller militære magt. Det var et kup, udført af de neokonservative efter Sovjetunionens kollaps, og de gik frem for at forsøge at etablere en unipolær verden. Jeg mener, at dette præcist kommer til udtryk i det, Kongressen gjorde med disse sanktioner, og det betyder gennem implikation, at gå tilbage til konfrontationen med Rusland, og selvfølgelig en genoptagelse af spændingen i relationerne med Kina.

Dette er en krigssti. Dette har utrolige implikationer. Jeg vil blot nævne et par stykker af dem. For det første, så reagerede premierminister Medvedev meget skarpere end præsident Putin. Han sagde, at dette afslutter håbet om en forbedring mellem USA og Rusland. Så var der diverse kommentarer i kinesiske publikationer, der tilbød at hjælpe Rusland mod virkningerne af sanktionerne; og som ligeledes sagde, at dette blot vil betyde en meget tættere forhold mellem Rusland og Kina, og sammen har vi en afskrækkelse imod USA. Det var ikke det, kineserne ønskede; de har tilbudt USA at samarbejde omkring Bælte & Vej Initiativet; men det er, hvad det fører til.

Lad mig blot påpege to yderligere sidevirkninger af dette. Det er relationen med Europa, for sanktionerne har som deres primære mål leveringen af russisk naturgas og ideen om at bygge endnu en gasledning – Northstream II; som Tyskland har brug for, fordi olieforsyningerne fra Mellemøsten er meget

lunefulde pga. den ustabile situation dér. Oliereserverne i Nordsøen er ved at være udtømt. Sanktionerne ville selvfølgelig, fordi USA fremfører, at de har ekstraterritorial bemyndigelse, ramme alle de firmaer, der producerer materialer og byggetjenester til projekter med russerne. Dette er fuldstændig umuligt. Det ville f.eks. også ramme europæiske investorer i USA, hvis de gør forretninger med Rusland; de kunne blive eksproprieret i USA, eller deres kapital indefrosset, og sådanne ting. Dette skaber ødelæggelse. Den Europæiske Union og den tyske regering har allerede sagt, at de vil overveje modforholdsregler; at dette kunne føre til en handelskrig. Forbløffende nok har en talsmand for en førende tænketank, der står den tyske regering nær, netop sagt, at dette vil give bagslag, for, hvorfor skulle lande, der rammes af sanktionerne, være med til at gennemføre dem? Så han forudsiger, at der kommer en boomerang-effekt for amerikanerne; men det er selvfølgelig en effekt, der er meget farlig. Forskellige tyske industrisammenslutninger er ligeledes kommet frem og har sagt, at dette er fuldstændig uacceptabelt.

På et mere fundamentalt plan bringer dette hele spørgsmålet om international lov (folkeretten) frem. Hvorfor tror USA, at deres amerikanske lov kan træde i kraft i hele verden? Dette er en krænkelse af international lov, og dette er derfor en krise uden fortilfælde. Den har, som jeg sagde, implikationer for den Amerikanske Forfatning, for international lov, for relationerne med Rusland og Kina; den kan, for første gang, bryde alliancen med Europa. Så jeg tror, folk virkelig forstår, at dette må omstødes.

Ross: Fantastisk! Dette sætter virkelig scenen. Kan jeg bede dig om at forklare et bestemt punkt? Du kom med ideen om, at folk har en »deep state« (omtr. 'staten i staten', -red.), der kører USA. Hvor det altså ikke kun drejer sig om denne enkelte lov, men, at der igennem længere tid har været en voksende magt fra visse agents side internt i USA. Lad mig stille dig

et spørgsmål om måder, hvorpå folk fortolker disse ting. En måde er, at der simpelt hen er en koldkrigsmentalitet, der ikke er blevet overvundet; folk lever i fortiden og ser stadig Rusland som en trussel, hvor de i tankerne sammenligner Rusland med Sovjetunionen. En anden måde er ideen om »deep state«; at efterretningstjenesterne har udviklet et slags begær efter magt for sig selv. Tag f.eks. eksemplet med J. Edgar Hoover; og at disse tjenester ønsker at køre USA af en særlig grund. Du rejste et spørgsmål, som de fleste kommentatorer ikke rejser, og som er briterne; eller, at der er noget uden for amerikansk indenrigspolitik, der udformer denne opposition til samarbejde med Rusland. Og, med dine mange rejser til Kina og med dit arbejde med Verdenslandbroen – Bælte & Vej Initiativet – har du en meget dyb forståelse af et andet paradigme, der i stigende grad slår rod i verden.

Kunne du sige mere til vore lyttere om, hvad du ser som manglerne i ideen om »deep state« eller den Kolde Krig? Med andre ord, hvad er det, der virkelig promoverer denne opposition til samarbejde med Rusland? Hvad kan vi gøre ved det?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, det er en reminiscens af geopolitik, og geopolitik er den idé, at man har en gruppe nationer eller en nation, der har en fundamental interesse imod en anden nation eller en anden gruppe nationer; og, om nødvendigt, så kan man kæmpe for dette i krige. Det var denne tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det er indlysende, at, hvis vi ikke overvinder dette i atomvåbenalderen, så taler vi om faren for den menneskelige arts udslettelse, hvis det kommer til krig. Vi er meget nærmere ved dette, end de fleste mennesker bryder sig om at tænke på. Da Sovjetunionen gik i opløsning mellem 1989 og 1991, opstod der muligheden for at få en varig fredsorden. Kommunismen var blevet besejret, og vi foreslog på dette tidspunkt den Eurasiske Landbro; allerede dengang kaldte vi det, den Nye Silkevej. Det var ideen om at etablere et nyt

paradigme med samarbejde i alle deltagende landes interesse. Det ville have været en politik, der i høj grad ville have ændret historiens kurs, men, på det tidspunkt havde man Margaret Thatcher, man havde Bush senior, man havde Mitterand; og de besluttede, at, for at forhindre Rusland i nogensinde igen at rejse sig, fra at reducere Sovjetunionen, der var en supermagt, og til at blive et Rusland, der blot skulle være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. De besluttede, at, i stedet for at få en fredssorden, så lad os satse på den gamle, angloamerikanske politik med at styre verden som et imperium; og lad os gennemtvinge en unipolær verden. Det var politikken i 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne; dette var ideen om regimeskifte, dette var ideen om 'farvede revolutioner'. Dette har ligget til grund for krigene, der byggede på løgne, i Afghanistan, Irak, mordet på Gaddafi; disse politikker har ødelagt Mellemøsten. De har været årsag til flygtningekrisen; de har næsten udløst et sammenbrud af den Europæiske Union, for der er ikke tale om nogen Union, som det blev klart under flygtningekrisens forløb.

Denne politik står nu for at eksplodere. Alan Greenspan, af alle personer – den person, der igen og igen advarede mod overstrømmende irrationalitet – er netop trådt frem og har sagt, at der er en ny nedsmeltning af en gældsboble på vej, og at dette vil udløse et krak på aktiemarkedet. Dette imperium er i færd med at kollapse, og jeg mener, det er grunden til, der hersker en sådan desperation for at forhindre Kinas fremvækst; selv om Kina har tilbudt en totalt anden model, der ikke bygger på geopolitik, men derimod bygger på »win-win«-samarbejde; og hvori alle nationer, der samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, ville få gavn af det.

Jeg mener, at det, som virkelig står på spil her, er: Går vi tilbage til Det britiske Imperium? Og folk, der kender amerikansk historie, ved meget vel, at Det britiske Imperium aldrig har opgivet ideen om at generobre USA. Kong George III

mistede forstanden på tidspunktet for den Amerikanske Revolution, og de forsøgte at vinde Amerika tilbage; først i Krigen i 1812, og dernæst i Borgerkrigen, hvor Det britiske Imperium var allieret med Konføderationen (Sydstats-udbryderstaterne). De finansierede Konføderationen gennem Østkystbankerne. Efter dette indså de, at dette ikke kunne gøres militært, så dernæst forsøgte briterne at underminere det amerikanske *establishment* og overbevise dem om at styre verden som et imperium, der byggede på den angloamerikanske, særlige relation.

Ser man på hele operationen imod Trump, som i realiteten begyndte længe før Trump vandt valget; det var britisk efterretning, der initierede dossiererne, som fabrikerede efterretninger. Men, de blev så selvfølgelig hjulpet af amerikanske efterretningstjenester, hvor strukturen fra Obama-perioden stadig eksisterede. Så man har virkelig – »deep state« er for kort en formulering, for det inkluderer ikke den kendsgerning, at dette er et britisk kup. Det aftalte spil er ikke med Rusland; det aftalte spil er med Det britiske Imperium. Amerikanere må forstå, at hele deres revolution står på spil; Forfatningen – der stadig, med hensyn til forfatninger, er et af de mest fantastiske dokumenter i verden – den er totalt i fare. Det er allerede blevet overtaget, og dét må det amerikanske folk omstøde.

Ross: Stærke ord. Mange tak. Jeg tror, vores mission står temmelig klart på dette tidspunkt. Vi ser nogle muligheder for, hvad der kan ske, hvis vi skaffer os af med denne mentalitet om global konflikt. Blot et enkelt eksempel ville være, at præsident Trump stoppede Obama-programmet for at bevæbne de såkaldte syriske »oprørsgrupper«. Alene en sådan handling ville være en ændring af den retning, vi har gået i det seneste halvandet årti med de krige for regimeskifte, vi har haft. At sige, det gør vi ikke mere. Vi siger, OK, der kunne blive ting, som hvis vi opgiver dette fremstød for konflikt.

Jeg vil gerne afslutte vores show med nogle ideer til, hvad folk kan gøre, og nogle rapporter om, hvad folk har gjort. Én ting er dette VIPS-memo, som vi har diskuteret og dækket meget på vores webside. Der har været meget aktivitet i landet; vi kan vise jer nogle billeder herfra om et øjeblik, af den form for aktiviteter, vi har været engageret i – stævner på gaden her i New York City. Her er ét til. Det er meget vigtigt, at denne historie kommer ud, for det er absolut eksplosivt; og det virker, det kommer ud. Det er et spørgsmål, som, som vi nævnte, kongresmedlem Rohrbacher har rejst; dette er noget, som bliver rejst af mange af de nye, alternative kilder. Oliver Stone har for nylig igen rejst spørgsmålet, og folk i hele landet rejser det på steder som under møder, der afholdes af kongresmedlemmer. For eksempel havde Ted Lew for nylig et borgermøde i sit valgdistrikt, og han blev af en LaRouche PAC-aktivist spurgt, »Hej, hvis DNC-computerne blev hacket, hvorfor har FBI så aldrig efterforsket dem?« Bare pil denne historie fra hinanden. Der er kommet breve i et pænt antal til avisredaktioner, og som bliver publiceret i aviser i hele landet. Der har været folk, der har indsat annoncer i de lokale aviser, og som siger, at I skal kende til denne historie om, at den russiske hacking var et inside job. Læs VIPS-memoet; gå ind på LaRouche PAC websiden.

Vi har en tilhænger, der har holdt gårdudsalg for at rejse midler til LaRouche PAC. Vi har folk, der afholder stævner i deres hjemby. Et eksempel fra Connecticut, hvor en LaRouche-tilhænger sagde, »Jeg laver et stævne foran mit rådhus«. Det gjorde han, og vi havde et succesfuldt stævne dér, som blev dækket af lokalaviserne og det hele. Byråd, radiointerviews. Der foregår en masse aktivitet. Vi var f.eks. uden for Chuck Schumers kontor i New York; vi spurgte folk, hvor de syntes, vi skulle 'smide' (chuck) Schumer hen, hvilket ville være en vidunderlig idé. Der er rigtig meget at gøre. Ordet om dette må absolut spredes i sammenhæng med, hvad alternativet kunne blive.

Jeg vil gerne takke Helga Zepp-LaRouche for at være med os her i dag. Jeg vil gerne spørge dig, om du har yderligere kommentarer som afslutning af showet?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette er et af de historiske øjeblikke, hvor det er det enkelte individ, der tæller. Jeg ved, mange mennesker er blevet deprimeret, fordi de ikke tror, man kan gøre noget alligevel; men jeg mener, at vi er lige så tæt på Tredje Verdenskrig lige nu, som vi er på et fuldstændig nyt paradigme. Forestil jer blot en fremtid, hvor Amerika igen vil være venner med andre lande. De fleste folk kan godt lide amerikanere; de kan ikke lide det aktuelle kup, og de kan ikke lide de britiske politikker, der er kommet fra den amerikanske regering i de seneste 16 år. Men, det amerikanske folk har givet udtryk for noget meget vigtigt med valget af præsident Trump. Hvis det amerikanske folk omgående ville gribe muligheden for at støtte denne præsident – Trump har indledt en forbedring af relationen med Xi Jinping; han har fundet et godt samtaleniveau med Putin på G20 i Hamborg. Kina har tilbudt at hjælpe med ved genopbygningen af USA's infrastruktur og indbudt USA til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet i hele verden. Hvorfor kan USA, Rusland og Kina, som de tre, mest betydningsfulde nationer, ikke arbejde sammen? Hvis dette kan opnås, kan I så forestille jer, at vi kan få en tryk fred i verden? At vi kan arbejde sammen om at fjerne fattigdom, ikke alene i USA, men overalt? Jeg mener, at dette er de spørgsmål, vi bør tale om, og jeg er enormt overbevist om, at der er noget meget godt i det amerikanske folk, der vil sejre.

Ross: Vidunderligt! Godt. Mange tak. Tak til alle for at være med os i dag. Vi beder om, at I bliver medlem af LaRouche PAC; at I følger denne YouTube-kanal og sørger for at modtage besked om alle vore videoer, alt det, vi udgiver. Og det materiale, vi har diskuteret – VIPS-memoet fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, og videoerne, vi har fremstillet om spørgsmålet – kan ses på din YouTube-kanal. I

finder mere i videobeskrivelsen, og vi har her et link til en af disse videoer til jer. (dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>)

Tak for at se med; lad os se at komme i gang!

Svar mig på én ting: Har du modet til at stoppe en atomkrig?

Leder fra LaRouche PAC, 3. august 2017 – Vanviddet i det overvældende flertal i den amerikanske Kongres – Huset og Senatet – med hvilket deres blodtørstige lov om sanktioner blev vedtaget i sidste uge, var en markant demonstration af den sandhed, Lyndon LaRouche har fremført i månedsvis: at, hvis det britiskorkestrerede kup imod præsident Trump lykkes, vil det anbringe os lige midt i en atomkrig. »Folk er ikke klar over, hvad disse våbensystemer er i stand til at gøre«, sagde han i dag. »USA marcherer mod atomkrig.«

Torsdag tweetede præsident Trump, at »Vore relationer med Rusland befinder sig på det farligste lavpunkt nogensinde. Det kan I takke Kongressen for ...« Og, på én af sine to underskriftserklæringer på denne lov sagde præsidenten, »De, der skabte vor Forfatning, lagde udenrigsanliggender i hænderne på præsidenten. Denne lov vil vise det viselige i dette valg ... Jeg opbyggede et virkelig storslået selskab til en værdi af mange milliarder dollars. Det er en stor del af årsagen til, at jeg blev valgt. Som præsident kan jeg indgå langt bedre aftaler med fremmede lande, end Kongressen kan«. Lyndon LaRouche erklærede sig hjerteligt enig i alle disse udtalelser.

Ingen af vore kontrollerede medier har fundet det umagen værd at rapportere, at præsident Trumps underskrivelseserklæring sagde, at de vigtigste dele af denne lov er forfatningsstridige, som de vitterligt også er, hovedsagligt af de ovenstående årsager, han angav – og sagde, at han ikke ville håndhæve dem. Det er nu op til det amerikanske folk at give ham den nødvendige støtte til at besejre opstanden imod ham og forhindre en umiddelbar atomkrig, der ellers vil blive tilfældet.

Nogle ukloge russiske ledere – men ikke præsident Putin – er tilsyneladende uvidende om, hvad det er, der virkelig foregår i dette land, og kommer med krigeriske udtalelser, der på behørig vis opsnappes og gentages i britiskkontrollerede amerikanske medier, af åbenlyse grunde. Præsident Putins talsmand, Dmitry Peskov, nægtede at kommentere et uklogt opslag på Facebook af premierminister Medvedev. Præsident Putin selv har begrænset sin respons på udtalelsen til at sige, at der på nuværende tidspunkt ikke er grund til, at Rusland skulle introducere yderligere modforholdsregler mod USA.

De selvsamme, kontrollerede kongresmedlemmer, der var ansvarlige for vanviddet med »sanktionerne«, går nu frem med endnu mere ekstreme krigsprovokationer – bedst som man troede, det var umuligt! I går rapporterede »*Politico*«, at den version af National Defense Authorization Act (NDAA), der allerede er blevet vedtaget i Repræsentanternes Hus, såvel som den, der er under overvejelse i Senatet, rent faktisk ville tvinge Pentagon til at krænke INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty), der blev forhandlet igennem af præsident Reagan og Sovjetunionens generalsekretær Gorbatsjov i 1987!

Samtidig opfanger vore aktivister signaler om et voksende oprør blandt amerikanerne, som under en massestrejke. Vi må forene dem omkring Lyndon LaRouches »Fire Nye Love« fra 10. juni, 2014.

Foto: Den russiske præsident Putin omgivet af ledende russiske generaler under den Store Flådeparade i Skt. Petersborg, 30. juli, 2017. (photo Russian MOD / eng.mil.ru)

USA's Kongres angriber nu INF-traktaten

3. aug., 2017 – Næste fase af det forræderiske angreb fra Kongressens side mod amerikansk-russiske relationer bliver INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty), baseret for den foreløbigt ubeviste påstand om, at Rusland krænker traktaten gennem at teste og deployere et jordlanceret krydsermissil, der falder inden for den forbudte rækkevidde af 500 til 5.000 km. Loven om forsvarsbudgettet for 2018, der er blevet vedtaget i Repræsentanternes Hus og er under overvejelse i Senatet, beordrer Forsvarsministeriet til at påbegynde udviklingen af et jordbaseret krydsermissil, der krænker traktaten. Det ville kræve, at præsidenten afgør, hvorvidt Rusland har, eller ikke har, indledt aktiviteter, der ikke overholder traktaten, og hvis en sådan afgørelse falder, ville det bestemme, at USA ikke længere er bundet af traktatens begrænsninger. Det Hvide Hus har allerede angrebet denne bestemmelse i Husets lov, i en erklæring af 12. juli, fordi den »på en måde, der ikke hjælper, binder administrationen til et specifikt missilsystem, der ville begrænse de potentielle muligheder for militær respons«, og den »ville også vække bekymring blandt NATO-allierede og kunne fratage administrationen den fornødne fleksibilitet til at foretage vurderinger om timingen og arten af at påkalde vore juridiske midler under traktaten«.

Administrationen er imidlertid ikke de eneste, der er bekymret

over bestemmelserne om INF-traktaten. »Nu, som før, så har kort- og mellemdistanceatommissiler ingen afskrækkende værdi, alt imens de gør det mere sandsynligt, at fejlslutninger fører til det utænkelige«, sagde senator Patrick Leahy (D-Vt.), der stemte for ratificeringen af traktaten i 1988, i en udtalelse til *Politico*. Andre eksperter, *Politico* har konsulteret, påpegede dens åbenlyse forfatningsstridighed. »Den går ud over Kongressens magtbeføjelser«, sagde Mallory Stewart, der var assisterende vice-udenrigssekretær i Afdeling for Våbenkontrol, Verifikation og Overholdelse frem til tidligere i år. »Den ignorerer den magts deling, som har været anerkendt, siden vor Forfatnings skabelse.«

General Paul Selva, næstformand for generalstabscheferne og normalt en høg mht. spørgsmålet om russernes overtrædelser, satte, under en høring i Kongressen i juli måned, spørgsmålstegn ved den militære nytte af sådanne våben. »I betragtning af stedet og deployeringen af det specifikke missil, giver de ingen fordel i Europa«, sagde Selva. Med hensyn til manglen på et sådant våben i USA's arsenal, fremførte Selva, at USA's militær kan udgøre en risiko for ethvert mål, det behøver, ved hjælp af fly- og skibslancerede krydsermissiler, der ikke er omfattet af INF-traktaten.

Foto: USA's præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens generalsekretær Mikhail Gorbatsjov giver hinanden hånden efter ratificeringen af INF-traktaten i 1988.

POLITISK ORIENTERING 3.
august, 2017:

Stop kupforsøget imod Trump – data viser, at anklager imod Rusland var plantede beviser. Se også 2. del her.

Med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg.

»... Vi har netop haft den amerikanske Kongres, Repræsentanternes Hus, Senatet, som har vedtaget en ny lov, som er totalt ulovlig, kan man sige, bryder forfatningen på en hel masse punkter, men som blev vedtaget i Senatet med stemmerne 98 mod 2, og i Repræsentanternes Hus, 419 mod 3; så vi snakker ikke bare om, at her er et veto-sikkert flertal; vi snakker om, at meget få folk turde stemme imod; og denne lov gik grundlæggende ud på, at man sagde, præsident Trump ikke må have lov til at forbedre relationerne med Rusland, tværtimod, så skal han pålægge Rusland nye sanktioner; og iflg. den amerikanske forfatning er udenrigspolitik noget, der hører ind under præsidenten, det hører ikke under Repræsentanternes Hus; Senatet skal godkende ligesom ministre, præsidenten skal rådføre sig med dem, men grundlæggende set er det præsidenten, der fastlægger udenrigspolitikken. Og her vedtog de så, at der skal nye sanktioner; USA må aldrig nogensinde godkende, med mindre Kongressen beslutter sig for det, at Krim faktisk tilhører Rusland; man må ikke lempe sanktionerne, man skal fastholde de sanktioner, Obama skyndte sig at få igennem, inden han blev fjernet som præsident, så at sige, mere eller mindre til evig tid, med mindre Kongressen beslutter, at de skal fjernes. Og så var der lige nogen sanktioner mod Iran og Nordkorea ... Det her skete for en uge siden, og Trump underskrev så i går denne lov, men lavede samtidig en udtalelse som præsident, hvor han sagde, jeg skriver under på

denne lov af hensyn til den nationale samhørighed; men jeg kommer ikke til at gennemføre de dele af loven, som er forfatningsstridige. ...«

Se også 2. del:

Lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/stop-kupforsøget-imod-trump-data-viser-at-anklager-imod-rusland-var-plantede-beviser

---

Afslør den britiske bluff: De er bankerot, og de lyver om Trump og Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 2. august, 2017 – Fra Seattle til Greenwich, fra Frankrig til Spanien banker den internationale LaRouche-bevægelse løs på Det britiske Imperiums plan om at vælte Trump-regeringen, en plan, hvis præmisser udelukkende er den Store Løgn, at den russiske præsident Vladimir Putin hackede DNC-computere for at det amerikanske præsidentvalg i 2016 skulle vindes af Trump.

Denne mobilisering rammer virkelig hårdt, men den må nu optrappes med en forkortet tidsramme, før Det britiske Imperium lykkes med deres kupforsøg, hvilket ville bringe verden til randen af atomkrig. Vi befinder os i en position, hvor vi kan bryde situationen op på vid gab, med hjælp fra VIPS-memoet, fordi flertallet af den amerikanske befolkning

ikke køber hele eventyret om Ruslands rolle, og heller ikke fremstødet for konfrontation og krig med Rusland og Kina. De har ikke en klar idé om, hvilke politikker, der *bør* vedtages – det er en opdragelses- og uddannelsesopgave, der ligeledes tilfalder os – men de ved, at hele anti-Trump medietumulten lugter ekstremt dårligt.

Den britiske bluff må afsløres; hverken det amerikanske folk eller præsident Trump bør fortsætte med at spille efter deres spils riggede regler. Deres imperium er gennemgribende bankerot og tigger og beder om at blive begravet af FDR's Glass/Steagall-politik og etableringen af et kreditsystem efter Hamiltons principper, og som opkobler de amerikanske kontinenter og Europa til Kinas Bælte og Vej Initiativ.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at præsident Trump kunne udmanøvrere hele spilleindsatsen omkring hele Kongressens bissen hen imod sanktioner mod Rusland, Iran og Nordkorea – en lov, der desværre i dag blev underskrevet og sat i kraft [af præsidenten], selv om det skete med en medfølgende erklæring fra præsidenten, der korrekt karakteriserer loven som forfatningsstridig – gennem nye, uventede initiativer, såsom at indkalde til et hastetopmøde med Putin for i fællesskab at adressere fælles interesser mht. økonomien, terrorisme, narkohandlen osv.

I mellemtiden raser der en særdeles synlig politisk kamp i og omkring Trump-administrationen i Washington. Vicepræsident Mike Pence er på turne i nationerne på Balkan for at promovere konflikt med Rusland, hvor han synker helt ned til sådanne absurde dybder som til at karakterisere Montenegro (befolkning 600.000) som »en inspiration for verden« for at gå op imod Rusland og tilslutte sig NATO. Samtidig sagde udenrigsminister Rex Tillerson til pressen, at han og den russiske udenrigsminister Lavrov »forsøger at finde veje til at bringe denne relation tilbage, tættere på hinanden«, og at »vi arbejder tæt sammen med Rusland og andre parter« i kampen mod terrorisme i Syrien.

Hvad det bliver til – krig eller fred, depression eller udvikling – ligger i vid udstrækning i vore hænder.

Foto: LaRouche PAC mobiliserer på en travl gade i Houston, Texas. Dagen igennem standser mange bilister for at diskutere.

Tillerson på kurs mod samarbejde med Rusland og Kina

2. august, 2017 – På trods af Kongressens vedtagelse af sanktioner og andre stressfaktorer, skitserede den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson Trump-administrationens forpligtende engagement til at fortsætte samarbejde, hvor det er muligt, og arbejde for at forebygge konflikter, hvor det er nødvendigt, sammen med Rusland og Kina i takt med, at landene konfronterer et »omdrejningspunkt« i historien.

Tillerson mødtes med journalister i Udenrigsministeriet i går aftes for at opdatere og forklare Trump-administrationens udenrigspolitik. Han sagde, at, ser man 50 år tilbage i tiden, så har der fundet et betydningsfuldt skifte sted på det tidspunkt, hvor den europæiske kommunisme kollapsede, og at vi nu står over for et »omdrejningspunkt« som følge af den dramatiske ekspansion af Kinas rolle i verden. Han bekræftede administrationens forpligtelse over for »at gøre Amerika stort igen«, men understregede, at, når Trump siger »Amerika først«, så mener han ikke »kun Amerika«. Tillerson understregede, at, på trods af vanskeligheder og uenigheder, så er administrationen forpligtet over for gensidigt fordelagtige og fredelige løsninger af disse vanskeligheder.

Tillerson sagde, at kampen mod terrorisme er »et område af gensidig interesse« og sagde til reportere, »Vi er forpligtet over for stabilitet i Syrien i kølvandet på kampen for at besejre ISIS« og tilføjede, at USA var for »et forenet, ikke delt, Syrien«, såvel som udarbejdelsen af en ny forfatning, frie og fair valg og et nyt, politisk lederskab.

Han sagde, at både USA og Rusland er forpligtet over for at bekæmpe ISIS og dets allierede og over for den fremtidige stabilitet i Syrien. Han sagde, at administrationen finder Ruslands støtte til en fortsættelse på ubestemt tid af Bashar Assads syriske regering »uacceptabel«, og at iranske styrker skal forlade syrisk territorium, »og det er fortsat vores holdning, at Assad-regimet ikke har nogen rolle at spille i den fremtidige regering af Syrien«. Han forklarede, »Vi er åbne over for denne rækkefølge, så længe dette er, hvad slutresultatet bliver«. »Igen, så arbejder vi sammen med Rusland og andre parter for at se, om vi kan komme overens om en vej frem for, hvordan Syrien kan stabiliseres, i verden efter ISIS, skabe zoner med stabilitet og linjer for dekonfliktion, der vil holde, og dernæst skabe betingelser for, at den politiske proces kan udvikle sig i Genève.« Han sagde, at skabelsen af en deeskaleringszone i den sydvestlige del af Syrien, skabt af Rusland, USA og Jordan, var »en lille målestok for succes«, der bør kopieres i hele Syrien.

Om Kina sagde Tillerson: »Hvordan skal vi definere denne relation [med Kina], og hvordan sikrer vi, at økonomisk fremgang til begge landes, og verdens, fordel kan fortsætte, og at dér, hvor vi er uenige – for vi vil være uenige, vi er uenige – at vi vil tackle disse uoverensstemmelser på en måde, der ikke fører til åben konflikt?

Vi afprøver denne relation gennem ting som situationen i Nordkorea«, sagde han. »Kan vi arbejde sammen for at adressere denne globale trussel, hvor vi har et fælles mål? Og dér, hvor vi er uenige – i det Sydkinesiske Hav, og vi har nogle handelsuoverensstemmelser, der må adresseres – kan vi da

arbejde os igennem disse uoverensstemmelser på en måde, der ikke fører til åben konflikt og finde de nødvendige løsninger, der tjener os begge?»

Tillerson gik videre med at diskutere det spændte forhold med Rusland over Ukraine, forpligtelser over for NATO, Mellemøsten, cyber-sikkerhed, Iran, uenigheden mellem de Forenede Arabiske Emirater og Qatar, narkokartellerne og de interne vanskeligheder i Trump-administrationen. I hvert tilfælde understregede han at arbejde hen imod samarbejde om vore fælles mål og at forhindre konflikt, både med vore »allierede og partnere« og »vore modstandere«.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson taler til reportere i Udenrigsministeriets Presseafdeling i Washington, D.C., 1. august, 2017

Trump underskriver sanktioner, men advarer Kongressen om forfatningsstridighed

2. august, 2017 – I dag underskrev præsident Donald Trump H.R. 3363, »Loven om imødegåelse af Amerikas modstandere gennem sanktioner«, og satte således loven i kraft. Han udstedte en erklæring sammen med underskrivelsen af loven, hvori han sagde, at den »inkluderede flere klart forfatningsstridige bestemmelser«. Disse omfatter:

Krænkelse af »præsidentens eksklusive, forfatningsmæssige myndighed til at anerkende fremmede regeringer, inkl. deres

territoriale grænser;«

At gøre det muligt for Kongressen at ændre loven uden at gå igennem de forfatningsmæssige foreskrevne procedurer;

Instruere ansatte i den udøvende gren til at »tage visse diplomatiske initiativer« uden bemyndigelse fra præsidenten; og

At forhindre præsidenten, i visse tilfælde, i at modtage ambassadører iflg. bestemmelserne i Forfatningens Artikel II, afsnit 3.

Trump lovede, »Min administration vil omhyggeligt og respektfuldt overveje den indstilling, som Kongressen giver udtryk for ... og vil gennemføre den på en måde, der er i overensstemmelse med præsidentens forfatningsmæssige myndighed til at udøve udenrigsrelationer«. Han afsluttede dernæst med denne formaning: »Min administration forventer i særdeleshed, at Kongressen afstår fra at bruge denne fejlbehæftede lov til at hindre vort vigtige arbejde med europæiske allierede for at løse konflikten i Ukraine, og fra at bruge den til at hindre vore bestræbelser på at adressere alle utilsigtede konsekvenser, den måtte have for amerikanske foretagender, vore venner eller allierede.«

I en separat, mere personlig erklæring sagde Trump: »De, der skabte vor Forfatning, lagde udenrigsanliggender i hænderne på præsidenten. Denne lov vil underbygge visdommen i dette valg.«

Politisk orienteringsmøde

tors. 3. august, på vores kontor – mød op

Vi holder politisk orienteringsmøde v/ Tom Gillesberg:

torsdag, den 3. august kl. 19

på vores kontor, Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., Frederiksberg.

Mød op, eller deltag i diskussionen via skype: ring 53 57 00 51.

**Krigsfarens intensiveres –
Vi må »gå til den som død og
helvede«
for at afsløre og
tilintetgøre Russia-gate**

Leder fra LaRouche PAC, 1. august, 2017 – Krigspartiet i USA eskalerer til feberhede for krig, ikke alene med Rusland, men nu også med Kina. Alt imens medierne og Kongressen fortsætter med at finde på nye påskud for at angribe Trump for at underminere hans bestræbelser på at opbygge konstruktive relationer med Putin og Xi Jinping, har briterne og deres aktører i USA smidt enhver foregiven fornuft over bord og kræver forberedelse til en atomar verdenskrig.

Udenrigsminister Tillerson trak frontlinjerne op i en

pressebriefing i Udenrigsministeriet i dag. Forespurgt om de nye sanktioner mod Rusland, der med overvældende flertal blev vedtaget i Kongressen, var Tillerson direkte: »Jeg mener, det amerikanske folk ønsker, at de to mest magtfulde atommagter i verden skal have bedre relationer ... Hverken præsidenten eller jeg er glad for den måde, hvorpå Kongressen behandlede loven om sanktionerne, men vi kan ikke lade det slå os af kursen med at forsøge at genoprette relationerne.«

Nogle folk i administrationen fattede ikke budskabet – eller er ude på at ødelægge det. Vicepræsident Mike Pence, der mandag talte på en pressekonference i Estland med de tre præsidenter fra de baltiske stater, talte med den koldeste af koldkrigsretorik: »Et stærkt og forenet NATO er mere nødvendigt i dag end på noget andet tidspunkt, siden kommunismens kollaps for et kvart århundrede siden, og der er ingen større, overhængende fare i de baltiske stater end genfærdet af aggression fra jeres uforudsigelige nabo mod øst.« I Georgien i dag hævdede Pence, at Rusland havde besat en femtedel af georgisk territorium (med henvisning til Abkhasien og Sydossetien), og sagde dernæst: »Vi står her i dag i svælget – på frontlinjen for frihed, en frontlinje, som russisk aggression har overskredet for næsten et årti siden.«

Den samme form for slutspilskonfrontation lanceres af Kongressen imod Kina og går direkte efter struben med Trumps bestræbelser på at bringe USA og Kina sammen omkring Silkevejsprocessen. Senator Lindsey Graham (R-NC), der talte på NBC her til morgen, sagde, at »Der er en militær mulighed for at ødelægge Nordkoreas [atom]program, og selve Nordkorea. Hvis der kommer en krig for at stoppe [Kim Jong-un], bliver det dér ovre. Hvis tusinder skal dø, vil de dø dér, de vil ikke dø her.« Han hævdede, præsident Trump var enig og refererede til Trump, der har sagt, at Kina kunne stoppe Nordkoreas atomprogram, men ikke gjorde nok.

For ikke at blive overgået i det britiske »del og hersk« imperievanvid, sendte senator Chuck Schumer (D-NY) et brev til

præsidenten med krav om suspendering af »alle kinesiske organisationers fusioner og opkøb i USA«. Husk, at Trump meget viseligt inviterede Kina til at bringe sit Bælte og Vej-infrastrukturudviklingsprogram til USA for at være med til at genoprette nationens ødelagte infrastruktur og industrikapacitet. Schumer rasede: »Det er min vurdering, at Kina ikke vil afskrække Nordkorea, med mindre USA udøver større økonomisk pres på Kina. USA må sende et klart budskab til Kinas regering.«

Også her var Tillerson i dag fornuftens stemme imod krigspartiet: »Vi bebrejder bestemt ikke kineserne for situationen i Nordkorea«, sagde han. »Det er kun nordkoreanerne, der bærer skylden for denne situation. Vi forsøger at formidle til nordkoreanerne: Vi er ikke jeres fjender, vi er ikke en trussel mod jer. Men I præsenterer en uacceptabel trussel mod os, og vi må respondere. Vi håber, de på et tidspunkt vil begynde at forstå dette, og så ville vi gerne sætte os og få en dialog med dem om den fremtid, som vil give dem den sikkerhed, de søger, og den fremtidige, økonomiske fremgang for Nordkorea.«

Det må understreges, at hele russofobien hviler på den nu miskrediterede myte, »Rusland stjal valget«, der var fuldstændigt opdigtet af britisk efterretning og deres kollaboratører i det korrupte Obama-efterretningssamfund. LaRouche-bevægelsen er nu totalt mobiliseret internt i USA og i hele verden, til at cirkulere juli-rapporten til præsidenten fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), der på afgørende vis beviser, at russerne aldeles ikke gjorde det, men at vrede Demokrater lækkede de famøse DNC-e-mails til WikiLeaks med det formål at afsløre det Demokratiske Partis lederskabs interne beslutning om at forhindre Bernie Sanders i at vinde partiets nominering over krigspartiets aktiv, Hillary Clinton. Briterne stjal det Demokratiske primærvalg fra Bernie Sanders, og lagde dernæst skylden på Rusland med det formål at stoppe Donald Trump i november-valget. De mislykkedes i deres

bestræbelse, men forsøger stadig i dag at bringe hans præsidentskab til fald.

En særlig anklager må udpeges for at bringe disse forbrydere for en domstol, før USA ødelægger sig selv, og verden, i en ny krig.

Russerne har udvist forsigtighed mht. at skelne mellem de ulovlige og farlige sanktioner, som Kongressen har vedtaget, og så præsidentens egne handlinger. Men Trump har meget lidt tid til at tage handskerne af og afsløre Russia-gate-forræderiet imod præsidenten.

Som Helga Zepp-LaRouche har sagt, »Gå til den som død og helvede« for at fremtvinge en komplet efterforskning af de forbrydelser, der afsløres i VIPS-rapporten, som er genoptrykt i EIR af 28. juli – se www.larouchepub.com/other/2017/4430_vips_expose_rus-gate.html

Foto: En militærparade afholdes for at fejre 90-års jubilæet for oprettelsen af Kinas Folkets Befrielseshær (PLA) på militærbasen i Zhurihe i det nordlige Kinas Indre Mongoliet Autonome Region, 30. juli, 2017. (eng.chinamil.com.cn/Photo by Fan Jianghua)

USA's vicepræsident Pence promoverer den politiske linje

om russisk trussel i Baltikum og Georgien

Tirsdag, den 1. august, 2017 – USA's vicepræsident Mike Pence bruger sin turne til de baltiske stater og Georgien til at promovere den angloamerikanske krigsdagsorden mod Rusland. »Et stærkt og forenet NATO er mere nødvendigt i dag end på noget andet tidspunkt, siden kommunismen kollapsede for et kvart århundrede siden, og der er ingen større, overhængende fare i de baltiske stater end faren for aggression fra jeres uforudsigelige nabo mod øst«, erklærede Pence på en nyhedskonference i Tallinn i går med de tre, baltiske præsidenter. »Under præsident Donald Trump står USA solidt bag vores løfte om gensidigt forsvar i artikel 5. Et angreb mod én af os, er et angreb mod alle.« Pence lovede, at præsident Trump snart ville underskrive loven om sanktioner mod Iran/Rusland. De tre baltiske stater hilste Pences bemærkninger velkommen og opfordrede til, at amerikanske Patriot-batterier blev deployeret i deres lande, og også til yderligere NATO-flypatruljering af deres luftrum.

Pence fortsatte med at udbrede linjen med den russiske trussel i Georgien i dag. »Amerika står sammen med Georgien«, sagde Pence på en fælles pressekonference med premierminister Giorgi Kvirikashvili. »Rusland besætter fortsat i dag en femtedel af georgisk territorium«, sagde Pence med henvisning til Abkhasien og Sydossetien. »USA støtter Georgiens suverænitet og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser«, sagde Pence. »Og under præsident Donald Trump vil USA modsætte sig enhver nations krav på ethvert tidspunkt, som underminerer dette varige princip.«

Pence udtrykte ligeledes støtte til Georgiens eventuelle optagelse i NATO. »Yderligere fremskridt i de mål, som premierministeren har sat, vil bringe Georgien endnu tættere, og NATO endnu tættere til jeres opfattelse, og det vil styrke

båndet mellem vore nationer«, sagde han.

Foto: USA's vicepræsident Mike Pence (venstre) og Georgiens premierminister Giorgi Kvirikashvili, Tblisi, 1. august, 2017.

Hvorfor fremstillede New Yorks Federal Reserve en meningsløs rapport om Glass-Steagall?

Tirsdag, 1. august, 2017 – Finanspressen dækkede i dag en rapport, der netop er udgivet af New Yorks Federal Reserve Banks undersøgende gruppe om Glass/Steagall-loven og det internationale finanskraak i 2007-08.

Grunden til rapportens udgivelse erklæres i Tv-stationen CNBC's første sætning: »Det er i visse politiske kredse en overbevisning, at afslutningen af bankbegrænsninger fra den Store Depressions æra førte til finanskraaket i 2008, der ødelagde den amerikanske økonomi.« Disse »politiske kredse« inkluderer i realiteten nu mange millioner tænkende amerikanere, snesevis af fagforeninger og andre vælgerforeninger, hundreder af valgte delstatsfolk fra begge partier, mindst 70 medlemmer af Kongressen og dem, der udarbejdede begge partiers valgprogrammer til præsidentvalget i 2016.

Og nu er der endnu en eksplosion i banksystemet, næret af gæld, på vej, hvor fremadskuende amerikanere mener, at, hvis Wall Street-bankerne ikke brydes op forinden af en genindførelse af Glass-Steagall, vil de atter modtage bailout

(bankredning) ved hjælp af millioner af menneskers blod, sved og tårer.

Fed-rapportens cheffundersøger, Nicola Cetorelli, citeres af CNBC (f.eks.) for at konkludere: »Bankfirmaer havde allerede i lang tid udvidet deres forretningsrækkevidde, så det er ikke klart, at en bestemt reform af reglerne kan anses for at være katalysatoren for den Store Recession henved 10 år senere. Det er heller ikke umiddelbart indlysende, at en genindførelse af restriktioner som sådan ville mindske sandsynligheden for en fremtidig krise.«

Cetorellis typisk vage, cocktail-party form for forsøg på at afvise betydningen af Glass-Steagall indikerer, hvor lidt eftertanke eller indsats, der medgik til denne »rapport«.

Som bevis for New Yorks Feds påstand vises en grafisk fremstilling, der skal vise »hovedresultatet«: Hvor mange banker dannede holdingselskaber fra 1970-2016, hvor de indregnede de nye tjenesteydelser, de tilbød, er det spørgsmål, den stiller. Antallet af »disse bankholdingselskabers unikke finansielle aktiviteter tilsammen voksede fra 21-23 i 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne, til 27 i 2000 og til 29 på tidspunktet for krakket i 2008«. Der har vi det! Og den grafiske fremstillings venstrehåndshistorie er konstrueret til at gå fra 20 i bunden og 30 i toppen og forstørres således fejlagtigt »udvidelsen af aktiviteterne«, før Glass-Steagall blev aflivet i 1999.

»Resultatet« er meningsløst. Det, der betød noget efter aflivningen af Glass-Steagall, var, *hvad gjorde de store Wall Street-banker med deres kunders indeståender? Låne dem ud, eller spekulere med dem?* En tidligere rapport fra samme New York Federal Reserve Bank fra 2011 gav meget mere mening og leverede stærke beviser for, at fjernelsen af Glass-Steagall havde meget negative resultater. Denne rapport hed »At skrælle løget: Strukturen i store bankholdingselskaber«.

Hvad gjorde Wall Street med disse billioner i indeståender? Et nyligt interview med Victor Haghani, en stifter af den engang verdensberømte hedgefond Long Term Capital Management (LTCM), leverer et meget magtfuldt eksempel. LTCM's forretning var udelukkende finansielle derivater. Det kollapsede i 1999 efter at være blevet gearet mere end 100:1 med mange milliarder af dollars, der blev givet til det i kredit af 55 store banker i USA og Europa. Da Glass-Steagall var i kraft, forbød den en sådan støtte fra indskyderbanker til en rent spekulativ, finansiell hasardspiloperation. Haghani husker, »Verdens finanssystem gik i stå, med Fed, der måtte nedsætte prisen for dette ene firma, og det var en hedgefond«. September 2008 fandt næsten sted i 1999.

Dernæst fik Fed de samme banker til at redde LTCM med endnu flere milliarder. Dernæst voksede det globale derivatmarked på ni år fra \$70 billioner i nominel værdi, til over \$700 billioner, og krakkede.

Kina slår ned på ulogisk investering i udlandet; promoverer investering i 'realøkonomi' i stedet

Tirsdag, 1. august, 2017 – Kinesiske selskabers »ulogiske« udenlandske investeringer, såsom i ejendomsmarkedet og underholdningsbranchen, er faldet med 49 % på et år som resultat af et regeringsfremstød. »Selskaber har sat mere fokus på investering i realøkonomien«, sagde Qian Keming, vicehandelsminister, i en pressebriefing i går. »At gå fra en

vækst på over 50 % i de seneste to år og til et fald på 40 % i årets første seks måneder, kan kun ske på én måde – gennem intervention fra regeringens side«, sagde Wang Jun fra Kinesisk Center for Internationale Økonomiske Udvekslinger til *Global Times*.

»Det er naturligtvis et problem, fordi disse ulogiske investeringer udgør en alvorlig risiko for ikke alene selskaberne, men også for det nationale finansmarked og den nationale økonomi«, sagde Wang. I år har der foreløbig kun været fire investeringer i fast ejendom, hoteller, film, underholdning og professionelle sportsteams, rapporterede Shanghai Securities News i sidste uge.

Lyndon LaRouche: Knus det britiske kup mod præsidenten – Stil forræderne for en domstol

Leder fra LaRouche PAC, 31. juli, 2017 – Lyndon LaRouche, der i dag talte om implikationerne af det memorandum, der i sidste uge blev offentliggjort af *Veterans Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), samt loven om sanktioner mod Rusland, som Kongressen næsten samtidigt vedtog, opfordrede til omgående handling fra det amerikanske folks side for at afvende den britiske plan om krig med Rusland og Kina, en plan, som USA's Kongres har kapituleret til.

»Det amerikanske folk må kræve, at det igangværende,

forrhæderiske britiske kup mod præsidenten og selve nationen stoppes og dets gerningsmænd retsforfølges og fængsles«, sagde LaRouche. »Det britiske system, der har kontrolleret USA, må aflyses, og præsidenten må gøre alt, hvad der er muligt, for at redde dette lands befolkning, og den øvrige menneskehed, fra yderligere, britiskdirigeret udplyndring af deres liv. Aflys det britiske system; red folket«, sagde LaRouche.

I sidste uge brød den britiskdirigerede myte om Russia-gate sammen, da VIPS beviste, at det var en omstændelig svindel. Demokraternes Nationalkomite (DNC) blev ikke udsat for et russisk hack. I stedet blev materiale lækket af en insider i DNC og fremsendt til WikiLeaks. Nøgledata blev forfalsket for at få det til at se ud, som om russerne hackede DNC.

(Se <https://larouchepac.com/20170729/interview-ray-mcgovern-there-was-no-russian-hack>, engelsk, og <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>, dansk)

Samtidig vedtog den hjernevaskede og/eller købte Kongres næsten enstemmigt at gennemføre betydelige sanktioner mod Rusland, baseret på denne bedrageriske svindel. Der var to, der stemte anderledes i Senatet, og tre i Huset. Sanktionerne, der har været undervejs, lige siden valget i november 2016, er udtrykkeligt designet til at forkrøble og/eller afslutte enhver mulighed for, at præsident Trump skulle kunne gøre en ende på marchen mod en term nuklear storbrand, som blev anlagt af Barack Obama og hans britiske 'controllers'.

Ruslands og Kinas respons kom omgående i løbet af weekenden. Præsident Xi optrådte i militærmundering, hvor han inspicerede kinesiske tropper og våben; præsident Putin var ligeledes engageret i en lignende, meget stor militærinspektion. De er tydeligvis begyndt at tænke, at Donald Trump er blevet fuldstændig indfanget af den angloamerikanske krigsmaskine, og de forbereder sig i overensstemmelse hermed. Atter tikker uret ildevarslen hen imod Tredje Verdenskrig.

Under diskussioner med kolleger i dag, understregede Helga Zepp-LaRouche, at briterne desperat forsøger at narre USA ind i krig med Rusland og Kina ud fra en position af svaghed, ikke styrke. Deres finansimperium står og vipper på randen af et stort, nyt finanskræknings, langt værre end i 2008.

Præsidenten må have støtte fra befolkning og institutioner til at udpege en særlig anklager, der skal efterforske hele svindlen, som hedder Russia-gate, og retsforfølge dens konspiratorer. Præsidenten må ligeledes omgående gennemføre en Glass/Steagall-bankopdeling og samtidig gå frem med at gennemføre bundlinjen af LaRouches Fire Love for økonomisk genrejsning, for at beskytte folket, de glemte mænd og kvinder, han forsvarede under sidste valg.

LaRouche PAC har på fremtrædende vis offentliggjort VIPS-memoet på vores webside, med vore gadeaktioner i hele USA og på de sociale medier. Vi befinder os i en kampagne for at komme vidt og bredt ud med denne historie, og for at opmuntre præsidenten til atter at trodse den britiske sump i Washington, som han gjorde, da han skabte tætte relationer med præsident Xi, og i Hamborg, med præsident Putin. Vi må nu bringe Russia-gate til et hvinende stop og retsforfølge konspiratorerne, der stod bag. Vi må i denne uge dramatisk udvide vores kampagne, og vi har brug for, at du går med os. Livet, for os alle, afhænger i bogstavelig forstand af denne kampagnes succes.

Sammenhængen, i hvilken oprøret mod Trump finder sted, kunne ikke være tydeligere. Briterne og deres lakajer på Wall Street ønsker at bevare deres Imperium. Rusland og Kina er fremvoksende, økonomiske magter, der er helliget den type økonomiske politikker, der engang gjorde Amerika stort – storstilet infrastruktur, varefremstilling, avanceret videnskabelig forskning og udforskning af rummet. De har bedt USA slutte sig til dem i et stort projekt for at bygge den moderne infrastruktur for verdens kommende 50 år, og præsidenten signalerede oprindeligt sin plan om at gøre dette,

og vil muligvis stadig gøre det, og således bringe tusindvis af nye, produktive jobs til USA. Men, dette kan ikke ske, med mindre det nuværende britiske imperieregime på Wall Street/City of London, samt dets ledsagende, udenrigspolitiske samtykke i Washington, D.C., rykkes op med rode og destrueres. Den britiske sump er det, der må drænes.

Vi opfordrer først og fremmest alle, der stemte for præsidenten eller kerer sig om deres fremtidige eksistens, til at lade ham vide, at de med overvældende flertal vil støtte ophævelserne af sanktionerne mod Rusland, fordi de er en svigagtig handling. Ethvert skridt mod positive relationer med Rusland og Kina må tages. Præsident Trump bør pålægge sine efterretningstjenester den opgave at efterforske og afsløre den faktiske sammensværgelse, der er involveret i svindlen med Russia-gate, og bringe fuldstændig frem til offentlighedens kendskab den rolle, som Barack Obama, Obamas efterretningsstab, britiske efterretningstjenester og folk i hans eget apparat, der lækker materiale, spiller. Ring Det Hvide Hus, 2002-45-1414, eller skriv til <https://www.whitehouse.gov/contact>

For det andet, må I deltage i alle medborgermøder eller andre arrangementer, der involverer jeres kongresmedlem eller senatorer, under Kongressens ferie i August. Sig til dem, at I vil have Russia-gate stoppet og dets gerningsmænd retsforfulgt. Sanktionerne må omstødes. Den britiske regerings rolle i forsøg på regimeskifte i USA bør være genstanden for en efterforskning. Dette er et krav, der ikke står til forhandling, og ikke en anmodning.

For det tredje opfordrer vi præsidenten til at kræve, at der udpeges en særlig anklager, der skal efterforske hele svindlen med Russia-gate. Det er en kriminel opstand imod USA's præsident og folket, en opstand, der nu synes at have kurs mod en krig, der ville udslette den menneskelige race.

EU debatterer bankers forebyggende indefrysning af bankindeståender

31. juli, 2017 – Reuters rapporterede i dag, at det er i besiddelse af et udkast til et EU-forslag til en plan om at lade banker, når de mærker insolvensproblemer, indefryse kundernes konti i fra fem til 20 dage. Dette ville finde sted, mens banken bliver »stabiliseret« – med andre ord, mens bankens indehavere af obligationer og store indskud bliver eksproprieret, eller udsat for »bail-in«, i forsøg på at redde banken. En variation af en sådan ny regel ville ikke fuldstændigt indefryse indskydernes midler, men lade dem foretage kun delvise udtræk i løbet af denne 5-20 dages periode.

Planen, som iflg. Reuters rapportering nu debatteres blandt de europæiske lande, som er delt i spørgsmålet, kommer frem kort tid efter, at Spaniens fjerdestørste bank, Banco Popular, blev bankerot efter stormløb på banken, og tre italienske banker fik en bail-out (statslig bankredning) med \$30 mia. af skatteborgerpenge. Italiens banker befinder sig i generel krise, og en yderligere krise hænger over Londons banker, som en repræsentant for Bank of England forsigtigt indrømmede i en tale den 28. juli.

I de italienske bail-outs blev bankindskydere, der havde købt bankobligationer i den fejlagtige tro, at de var »ligesom« indskud, udsat for »bail-in« og mistede det meste af obligationernes værdi til ekspropriering. Dette forslag om nye regler ville udvide dette til også at gælde selve indskuddene, inklusive sikrede indskud, og som altså kunne blive

indefrosset.

Reuters rapport antyder, at planen kommer fra den estiske regering og inden for EU nu er kontroversiel. Men unavngivne folk i den tyske regering sagde til nyhedstjenesten, at Tyskland støtter den, angiveligt for at standse stormløb på banker!

Det modsatte er sandt.

»Vi er stærkt overbevist om, at dette ville give incitament til indskydere til at rende fra en bank meget tidligt«, sagde Charles Bannister i en udtalelse til Sammenslutningen af Finansielle Markeder i Europa (AFME).

Tysk økonomiminister: USA's nye sanktioner er imod international lov

31. juli, 2017 – Den tyske økonomiminister, Birgitte Zypries, fordømte de nye, amerikanske sanktioner, der blev vedtaget i Kongressen, og sagde, at »vi anser disse sanktioner for slet og ret at være i modstrid med international lov... Amerikanerne kan ikke straffe tyske selskaber, fordi disse er økonomisk aktive i et andet land«. Zypries sagde også, at »vi selvfølgelig ikke ønsker en handelskrig«, men, med USA, der har forladt linjen med fælles sanktioner med EU, »er det rigtigt, hvis EU-kommissionen nu undersøger modforholdsregler«. Europa er, sagde hun, rede til at træffe sådanne forholdsregler, også på kort sigt, »også inden for andre områder«. Zypries var vag mht. detaljer.

Udenrigsminister Sigmar Gabriel har ligeledes fordømt sanktioneerne, men sagde samtidigt, at det europæiske tilbud til USA om at diskutere problemet stadig foreligger. Han refererer øjensynligt til et tilbud, som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson siges at have givet europæiske udenrigsministre om at forklare beslutningen om sanktioneerne.

Det Tyske Udenrigsministeriums juridiske stab mener, at den nye lovtekst om sanktioner, pga. dens klausuler om konsultationer, vil være meget forbedret i forhold den første version.

Foto: Den tyske økonomiminister Birgitte Zypries.

Putin håber på et skifte i USA's politik

31. juli, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin gav den 30. juli et interview til den russiske statskanal, VGTRK, hvor han kommenterede aktuelle relationer med USA og Ruslands beslutning om at kræve, at USA reducerer sin diplomatiske stab i Rusland senest i september, som Udenrigsministeriet annoncerede den 28. juli.

»Med hensyn til andre, mulige forholdsregler, eller om dette er for meget eller ej, så er det ret smerteligt ud fra synspunktet om at operere den diplomatiske mission, eftersom, ud af flere end 1.000 ansatte, diplomater og teknisk personale, der har arbejdet, og stadig arbejder, i Rusland, må 755 personer afslutte deres arbejde i Rusland«, sagde han til VGTRK-værten Vladimir Solovyov.

Putin svarede på, hvorfor disse forholdsregler var truffet, og

sagde: »Fordi den amerikanske side endnu engang tog et absolut grundløst – hvilket er vigtigt – skridt for at forværre de russisk-amerikanske relationer og gennemtvinge ulovlige restriktioner og forsøge at presse andre lande, inkl. dets allierede, som er interesseret i udvikling og opretholdelse af relationer med Rusland.

Vi har temmelig længe ventet på positive forandringer [i USA's holdning over for Rusland]; vi har håbet på, at situationen på en eller anden måde vil ændre sig. Men det ser ud til, at, selv om den engang skulle ændre sig, så bliver det ikke i nærmeste fremtid«, sagde han. »Jeg tænkte, at vi må demonstrere, at vi heller ikke vil lade noget forblive ubesvaret.«

Med hensyn til at gennemtvinge nye sanktioner imod USA, sagde Putin: »Spørgsmålet er, om det fremmer sagen at tage yderligere skridt, og hvilke skridt, vi kan tage.

Vi har noget at skulle have sagt og gennemføre restriktioner i sådanne områder af vore fælles aktiviteter, som ville blive meget smertefulde for den amerikanske side. Men, jeg mener ikke, det bør ske, da det ville skade udviklingen af internationale relationer«, sagde han og tilføjede, at det ville skade »ikke alene russisk-amerikanske relationer som sådan, men med sikkerhed ville skade os.

Rent teoretisk kunne den tid komme, hvor tab fra forsøg på at udøve pres på Rusland ville være lig de negative virkninger, der stammer fra visse restriktioner på vores samarbejde. Når et sådant tidspunkt opstår, kan vi se på andre muligheder for respons. Men jeg håber, et sådant tidspunkt aldrig opstår. I øjeblikket er jeg imod det«, sagde Putin.

Præsident Putin sagde imidlertid, at der fortsat er områder, hvor der er samarbejde mellem Rusland og USA.

»Der er meget vigtige samarbejdsområder, inklusive ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben – og her spiller vi

førsteviolin, sammen med USA, og styrker denne politik, såvel som kæmper imod terrorisme«, sagde han.

»At dømme efter det, der for nylig er blevet udført (lad os vente os se, hvordan situationen yderligere udvikler sig), så er etableringen af deeskaleringszonen i Syrien et konkret skridt, et konkret resultat af fælles indsats«, understregede han. »Ikke alene i Syriens og Ruslands interesse, men også i Jordans og Israels, og således USA's, interesse, eftersom dette er et område for amerikansk interesse. Så vi arbejder på og opnår resultater selv nu, i denne temmeligt vanskelige situation.«

Om andre områder for samarbejde fortsatte Putin: »Vi har gode planer for samarbejde i det ydre rum. For eksempel er både vore og amerikanske forskere interesseret i mulige fælles indsatser for at udforske Venus«, sagde han.

Et andet, betydningsfuldt område for samarbejde, som Putin nævnte, iflg. TASS' rapport, omfatter problemer med cybersikkerhed. »Jeg har allerede sagt, at vi gentagne gange har inviteret den amerikanske side til at organisere samarbejde for at sikre vore interesser, både Ruslands og USA's, og globale, og etablere kontrol over sådanne negative aktiviteter som cyber-kriminalitet«, sagde han. »I stedet for at tage konkrete skridt til at begynde et konstruktivt samarbejde, hører vi kun grundløse beskyldninger om indblanding i USA's interne anliggender.« Præsidenten fortsatte, at de to lande kan etablere meget inden for økonomisk samarbejde og sagde, »Vi har gjort meget inden for luftfart, inden for rumforskning, og vi har gode perspektiver, for ikke at tale om amerikanske rumfartøjer, der lanceres af vore raketter, og det internationale rumprogram.«